

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations Uitrusting	Bart Mellebeek Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Informatica	Bart Herremans Velmerlaan 43 3806 Velm 011/760455 bart.herremans@hamok.be
Secretaris (extern) Materiaal	Tuur Cloostermans Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern) Lidgeld	Fernand Scheelen Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: BE84 7795 9196 4459 fernand.scheelen@hamok.be	Sponsoring	Dirk Godelaine Molenstraat 41 3980 Tessenderlo 013/675562 dirk.godelaine@hamok.be
Schatbewaarder Kantine	An Verberne Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. IBAN BE68 4581 0482 3134 BIC KREDBEBB 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be	Jeugd	Sofie Herremans VVO: ploegencommissie Hamerstraat 2 2230 Ramsel 0494/313525 sofie.herremans@hamok.be

Tussen Berm en Toog

Op de eerste september sloten we de zomer op een smakelijke wijze af met een bbq-namiddag in Stal. Jos Thys had die dag weer de de regie in handen en alles was dus weer in orde. De ganse reeks 'Klubblad Ham Ok' van Tuur en nadien 'de Knijptangen' van zijn hand konden nog eens ingekeken worden en eventueel aangevuld!

Na de aperitiefhapjes en de aperitieven lieten Marc en Bart ons van heel veel vlees proeven. Jos bleek ook weer een aantal kampioenen met een eigen kunstwerkje te hebben bedacht en de Gouden Balise 2012 ging heel erg verdiend naar Marc Hermans, een verdiende attentie voor zoveel geleverde hamokwerk!

En na een badminton- en een petanquetornooi bleven alleen de traditionele hangbroeken nog over aan den toog...

Van de voorbije maand onthoud ik zeker onze

Leuvense city-O weer van de hand van Luc Cloostermans! Ik heb een aantal Leuvenaars gesproken die hun eigen stad zelfs weer wat beter en anders hadden leren kennen! Stilaan beginnen de stadslopen zelfs hun eigen aanhangers te krijgen en dat is bijna volledig de verdienste van Luc en de zijnen! Ik heb al gelezen van dromen over stadssprinten in alle Vlaamse provinciesteden!

Na de city-O was er natuurlijk ook de jaarlijkse half-oogstdriedaagse, deze keer de Kol-driedaagse van de Kempen. Ik heb gehoord van een moeilijk vindbaar cc ... maar ook van mooie wedstrijden op het militaire domein! Heel knappe Hamokzeges waren er voor Thomas (HE), Georges en Ronny. Jos en Phil eindigden tweede terwijl Nancy en Victor ook knap op het podium terechtkwamen. Proficiat aan alle deelnemers!

Nadat wij vorig jaar al heel wat buitenlanders aan de start kregen, bleef dit dit jaar gelukkig ook nog het geval. Zelfs heel wat FRSO-ers vonden de weg naar de Kempen maar spijtig genoeg was de eigen Vlaamse aanwezigheid nu weer wat minder (ook de mijne). Hopelijk wordt dit geen traditie...

September is natuurlijk traditioneel de belangrijkste maand voor de competitie-lopers onder ons, kampioenschappen en aflossingen te over.

Het Belgische kampioenschap Lange Afstand op de Amblèvehellings van de kaart van Wolfsbush staat natuurlijk heel erg met stip aangeduid op onze muurkalenders! Kandidaat-kampioenen te over maar we weten ook dat voor elke titel zware strijd zal geleverd worden. Ik kijk uit naar de podiumgangers maar heb ook zoals steeds voor dergelijke zware crossen natuurlijk ook heel wat bewondering en sympathie voor iedereen die eraan deel zal nemen. Wat zijn of haar resultaat ook zal zijn!

De revanche kan de week erna al uitgevochten worden op onze eigen Nationale op de Houterenberg! Luc Bouve legde er al ruim op voorhand de banen en stelde de kaart op punt! Het zal zeker weer druk worden aan het CC in Engsbergen! Helpers zijn natuurlijk weer nodig op alle fronten, Luc stuurde hiervoor reeds een mail rond waarop al heel wat reacties kwamen maar hier en daar zijn nog een aantal plaatsen niet ingevuld!!

En daarop volgt er nog een zware laatste septemberweek met drie aflossingen! Op het militaire domein van Brasschaat lopen we de Clubaflossing. Ik heb de indruk dat deze formule met zes atleten van heel verschillende leeftijdscategorieën in Vlaanderen slecht aanslaat maar Borasca heeft hier een dappere poging ondernomen om er een aangename dag van te maken. Zij hebben samen met een aantal Vlaamse en Waalse clubs zelfs meegewerkt aan onze hamokvraag tot omwisseling van een aantal datums en wedstrijden om onze city-O in Leuven mogelijk te maken (die moest er op de autovrije dag plaatsvinden). We zijn hen er dankbaar voor natuurlijk en ik hoop daarom om toch met een aantal hamokteams in Brasschaat te kunnen aantreden!

De traditionele militaire aflossing Rik Thys die door de onzen al een aantal keer werd binnengehaald, heeft de vrijdag erna al plaats! Het is jaarlijks de grootste aflossingswedstrijd in België en is daarom natuurlijk de allerbeste voorbereiding om al de zondag nadien een vlekkeloos aflossingskampioenschap te lopen in het Brusselse Zoniënwoud! Er wordt al heel wat over die ploegen gepraat, er is heel wat animo rond en voor een aantal categorieën is het zeker drummen geblazen. Wat betreft de 'moeilijke' ploegsamenstellingen kunnen we natuurlijk erg goed de resultaten van het BK lang en de nationale gebruiken, dat is altijd een voordeel!

Tot op de kampioenschappen!

Luc

Inschrijvingen

Alle inschrijvingen bij Daniëlle!

BK Aflossing

Het Belgisch kampioenschap aflossing wordt georganiseerd door ASUB dit jaar en niet eens zo ver van huis. Les Tumuli in het Zoniënwoud zal zeker voor voldoende fysieke uitdagingen zorgen en daardoor wordt het ook opletten voor fouten.

Hoe meer ploegen aan de start, hoe meer vreugd op 30 september. Inschrijven kan nog tot 16 september bij Daniëlle.

BK Interclub

Het interclubkampioenschap is een individuele wedstrijd waarbij de lopers op een nogal gekke manier punten krijgen en er zo voor gezorgd

wordt dat de club met de meeste deelnemers ook wint.

Op 7 oktober is Masy het decor van deze wedstrijd. Schitterende heidegebieden en mooie open bossen zullen uw deel zijn. Inschrijven voor 23 september.

Nachtaflossing

Het nachtoriëntatieseizoen komt er terug aan. Zoek die lamp terug, probeer de batterij opgeladen te krijgen en schrijf je direct in voor de eerste wedstrijd. Vrijdag 19 oktober wordt het startschot gegeven in het sportcentrum van Herentals. Om mee te kunnen lopen laat je Daniëlle voor 7 oktober iets weten.

Varia

Overlijden

Op 87 jarige leeftijd overleed Eric Krampiltz. Eric is de vader van Richard, schoonvader van Erna Beyens en grootvader van Peter. Innige deelneming vanwege het bestuur en de leden van Hamok.

Driedaagse van de Kempen

Drie dagen zomer-OL pret!

10, 11 en 12 augustus – Helchteren

Tijdens het halfoogst-weekend staat in Vlaanderen traditiegetrouw een driedaagse geprogrammeerd. Zo kunnen we warm lopen voor de nakende BK's in september.

Al wie niet in het buitenland zit voor een privé-vakantie of OL-vakantie kan dan genieten van een no-nonsense driedaagse in eigen achtertuin.

Dit jaar was KOL aan zet met drie wedstrijden tussen Koersel-Fonteyntje en de meest

Oostelijke zijde van Helchterenbos.

Het prachtige zomerweer was hun bondgenoot in tegenstelling tot onze driedaagse van Vlaanderen van vorig jaar toen we de eerste twee dagen geteisterd werden door hevige regen.

De eerste dag werd er gelopen op de Oostelijke kant van Helchterenbos. Een gedeelte daarvan is een duinengebied (à la Hechtelse Duinen), het middenstuk zand en heide vlakte, en de finish was in bosgebied. Voor elk wat wils dus. De

duinen en de zandvlaktes stelde meteen de fysieke conditie op de proef. Technisch was het eveneens uitkijken op de geliefde 1/7500 schaal van onze KOL-strijdbroeders. Thomas van der Kleij en Georges Deferme zette meteen hun ambities op de kaart. Ze wonnen met brio! Ook Roxanne Geldof won bij de D-14 maar zij zou op dag 2 het DSQ-spook tegenkomen.

Dag twee werd gelopen op 'Grauwensteen'. Waar die mag liggen weten we niet! Maar uiteindelijk werden we over de zwaar beloobbare heide van Helchterenbos gestuurd met als intermezzo een hoge duinenzone, moerasgebiedje en zwaar doorloopbaar bos met her en der ernstige everzwijnwoelplaatsen. Misschien een idee voor Natuurpunt om deze diersoort ook te verbannen uit onze bossen want de schade die zij aanrichten is honderden maal groter dan een eventueel spoor van een oriëntatieloper! 't Is maar een idee, natuurlijk.

Dag twee leverde een dagoverwinning op voor Nancy Wenderickx (D21A), en opnieuw een in goede doen verkerende Thomas V.D.Kleij (H Elite).

De finale derde dag werd gelopen op één van de moederkaarten van het oriëntatielopen 'Koersel-Fontejntje'. We vertrokken vanaf de oostzijde om zo richting Koersel-Kapelleke te oriënteren. Opgelet dus voor de vreemde padenstructuur en her en der erg groene passages. Frisheid na 2 wedstrijddagen was van belang om niet ten onder te gaan! Ronny Timmers (H35) en Jos Thijs (H65) bleken zo fris als een hoentje te zijn en wonnen dan ook hun dagparcours met brio. Vooral de prestatie van Jos mag met stip genoteerd worden aangezien hij zowel superman Freddy Sillien als onze rots in de branding Georges Deferme achter zich liet. Een prachtprestatie!

Op het eindpodium verschenen weer héél wat HAMOK-protegees.

De huldiging liet wel eindeloos lang op zich wachten. Gelukkig was er nog de zon, die trouwens drie dagen lang van de partij was. Gelukkig maar want onder deze weersomstandigheden was het mooi vertoeven achter het REMO-stort. We zaten trouwens drie

dagen lang op dezelfde aankomstlocatie. Een luxe, natuurlijk voor de organiserende club een ook voor de deelnemers, waarvan sommigen de eerste dag zowat héél het Militair Gebied afreden om het CC te vinden. Een slechte communicatie zorgde ervoor dat héél wat lopers de eerste dag te laat aan de start verschenen. Gelukkig voor hen werd dit de laatste dag rechtgezet. Wat dan weer voor frustraties zorgde bij 'vermeende' podiumgangers. Of hoe een kleine vergetelheid/nonchalance héél wat lopers op stang kan jagen.

Grootvader en kleinzoon Mellebeek

Verder niets dan lof voor een mooie en toffe driedaagse. In totaal stonden er 389 deelnemers genoteerd in de einduitslag (245 Belgen en 144 Niet-Belgen). Gelukkig waren er nogal wat FRSO lopers, dit in tegenstelling tot onze Driedaagse van Vlaanderen vorig jaar. Wekt het woord 'Vlaanderen' bij onze Waalse vrienden enig argwaan?

Wij hadden vorig jaar 331 deelnemers in de einduitslag waaronder 225 Belgen-bijna allemaal Vlamingen en 106 Niet-Belgen. 'Eén zaak is duidelijk de buitenlanders vinden stilaan de weg naar onze OL-contreien. Nu de Belgen nog!

Op het eindpodium zagen we de volgende HAMOK-leden glunderen:

Eerste
Thomas van der Kleij (H Elite) Ronny Timmers (H35)
Tweede
Georges Deferme (H65) Phil Mellebeek (H70)
Derde
Nancy Wenderickx (D21A) Victor Mellebeek (H-16) Jos Thijs (H65)

Volgende zomer staat de Driedaagse van Limburg geprogrammeerd door OMEGA op de kalender.

Driedaagse van Vlaanderen, Driedaagse van de Kempen, Driedaagse van Limburg... misschien eens nadenken over één gezamenlijke naam?! Zo worden we misschien iets meer herkenbaar in de Europese OL-wereld?!

Verslag: Wim Hoekx

Hamok Barbecue

1 september 2012 – Stal

Een zomerbarbecue met hoekjes

Zoals in de boekjes

Aan de voet van 'Mont Terril' vonden een 60-tal hamokkers met enige moeite de schuttersboom van de St. Jorisgilde langs de Valentijnstraat van Stal-Koersel. Omdat die laatste plaatsbepaling niet in de Knijptang vermeld stond weten we nu van onze ouderdomsdeken, Gustje Nijs, dat er in Vlaanderen heel veel Valentijnstraten te vinden zijn en dat is een compliment voor deze heilige die heel veel met liefde te maken heeft. Er werd nog gezwaaid met mailsgewijze aanvullingen, vijf O-pijlen, één balise en twee hamokbanieren, maar het onooglijk dorpje Stal werd door een legertje kwasi professionele oriëntatielopers in de vroege namiddag uitgekamd als ware het een zoektocht naar een CC van Trol. Daarbij werden al de feestlocaties van hamok in het verleden bezocht zoals daar zijn: 'Den Tris', volleybalhal 'Molok', en de parochiezaal van Stal. De 'St. Pietersgilde' werd ook frekwent bezocht omdat de lokale inboorlingen, onwetend over de intensief beoefende volkssporten zoals schieten op de staande wip, zich tot in de eeuwigheid zullen blijven afvragen welke gilde nu precies in Onder-Stal schiet en welke gilde in Boven-Stal. Zelf onthoud ik het door de heiligen te linken aan hun core-business: St. Pieter is die met zijn sleutels van de hemelpoort en die ligt 'Boven' en St. Joris vecht met de draak en die lag dus uiteraard 'Onder'. Maar dat konden de Geldofs en de Mellebeken van deze wereld natuurlijk

niet bevroeden zodat bij de start van de bbq omstreeks de klok van drie de grote helft van de gasten afgepeigerd zich een plekje kon zoeken op de zich daarvoor treffend lenende speelterreinen van de St. Jorisgilde (Onder-Stal!).

Mellebeek en Claes, men in black

Op de onderarmen van Marc Claes en Bart Mellebeek stond toen ook al een knapperig bruin korstje waar menige dame zich schielijk in vergiste waardoor de betrokkenen hun noeste arbeid dan weer smikkelend beloond zagen. Roxanne en Lies en Piet en Miel verdeelden ondertussen met gemak de taken aan het drankenbuffet zodat 461 consumpties later alleen de consumenten uitgeteld onder tafel lagen.

En dan kwamen de kampioenen van 2011 zich laven aan hun 'moment de gloire': respectvol

applaus en een ondertussen iconisch herinneringsplaatje voor hun heroïsche prestatie te velde, te bos of ter stede:

Toon Melis	VK nacht VK MD VK LD
Thomas van der Kleij	VK nacht
Guido Timmers	VK nacht
Georges Deferme	VK nacht VK MD VK LD BK LD
Tristan Bloemen	VK sprint VK LD BK LD
Gunther Deferme	VK sprint
Roza Goos	BK LD BK aflossing
Phil Mellebeek	BK LD
August Nijs	BK LD
Kirsten Verstraete	VK MD VK LD
Jeroen Hoekx	VK MD
Greet Oeyen	VK LD
Martine Taffeiren	VK LD
Tom Herremans	VK LD
Jean Ooms	VK LD
Francine Mols	BK MTB-O
Tuur Cloostermans	BK MTB-O
Maria Delarbre	BK aflossing
Daniëlle Nolens	BK aflossing
Luc Bouve	BK aflossing
Martin Beckers	Clubkampioen BK aflossing

Luc Melis	VK sprint VK MD VK LD BK sprint BK aflossing BK MTB-O
-----------	--

Met zes titels – drie Vlaamse en drie Belgische – is onze voorzitter de kampioen der kampioenen en als sommigen nu denken dat het voorzitterschap een opstapje is voor dergelijke superexplosten dan kunnen zij zich vanaf nu wenden tot de Balense kannibaal.

De hamse slokop centraal.

Omdat kampioen worden één zaak is en hard clublabeur een andere worden in dit soort zaken dan ook terecht een grondig onderscheid gemaakt. De veertien winnaars van de gouden balise kunnen je dat perfect uitleggen. Al komen daar seizoensgewijs een legertje hamokkers voor in aanmerking, toch zullen er per clubfeest slechts één, hoogstens twee, zich de trotse winnaar van een gouden balise mogen noemen, kwestie van de werkhonger in de club te blijven aanwakkeren.

Hamok**Gouden balise**

Tuur Cloostermans

Gust Nijs+ Julia

Daniëlle Nolens

Martin Beckers

Steven Brebels

Georges Deferme

Tom Herremans

Willy Vancaelenberghe

Dirk Godelaine

Danny Swerts

Maria Delarbre

Pierre Theunckens en Jos Duchesne

Marc Hermans

De vijftiende in het rijtje is dan weer een speciaal geval geworden want bij wijze van verrassing kon dat tellen: in 2011 een blanco werkblad en ontslagnemend bestuurslid en toch kon Marc Hermans met een staande ovatie (er stonden hoge receptietafels) een gouden balise in ontvangst nemen. Het werd dan ook een 'lifetime achievement' want op 8 jaar voorzitterschap had hij zijn sporen in het bijwijlen modderige oriëntatieveld gedrukt. Buiten het reguliere voorzitterswerk werden de aanwezigen herinnerd aan de meest opvallende pieken in zijn O-bestaan zoals daar zijn het starten van de 'Driedaagse van Vlaanderen', het introduceren in het Belgische O-wereldje van 'emit', het organiseren van 'The Masters' en het

op poten zetten van een professionele federatiewerking. Waarvoor hulde. In zijn dankwoord wist Marc ook nog te vertellen dat hij niet special voor het winnen van de gouden balise zijn ontslag had gegeven (bestuursleden zijn immers per definitie uitgesloten) maar dat wisten de aanwezigen al uiteraard. En bij deze de lezers van deze knijptang ook.

Marc Hermans, de gouden balise

Daarna werd er nog gebadmintond en gepetanqued dat het een lieve lust was: 8 ploegen elk en niemand die de ballen missloeg of de shuttle naast het cochonnetteke gooide. De trofeeën werden valselijk verdeeld onder de verliezers die we hier niet kenbaar gaan maken tenzij de levensbedreigende dwang te groot zou worden.

Aan de leestafels werden die namiddag ook heldendaden gevist uit de 25 jaargangen van de knijptang die daar tot eer en glorie van de hamokhistorie lagen te pronken. De fanatieke verzamelaar die zijn jaargangen nu nog moet aanvullen met de aangeboden overvloedige exemplaren moeten we helaas teleurstellen: het is te laat!

– De knijper

BK Lang

9 September 2012 – Wolfsbusch

Goud
Tristan Bloemen H-18
Zilver
Elisabeth Schutjes D21
Nancy Wenderickx D35
Thomas van der Kleij HE
Pascal Mylle HB
Phil Mellebeek H70
Brons
Hilde Krols D45
Georges Deferme H65

Slechts één kampioen lange afstand dit jaar. Maar goed dus dat we Tristan nog hebben als leider van de competitieve clubgeesten. Toch waren het vooral de meer recreatief ingestelde lopers die het best gezind van de Oostkantons terugkwamen. Zij konden genieten van een prachtige zon, subliem gelegen aankomstwei en een mooi open bos. Voor de anderen was de frustratie niet ver zoek: startuur, kaart, omlopen, verboden groene zones, aan al die dingen was ergens wel wat te verbeteren. Maar dat was natuurlijk voor iedereen hetzelfde, want de startintervallen waren wel dik in orde.

De dag begon goed voor hamok. De eerste aankomst was die van Jil Mylle in de D-10, de clubtent kwam aan en werd opgezet, een rood baken in de groene wei. De volgende rode aankomst was die van Wim Hoekx, naar eigen zeggen niet van het podium te houden, maar opstaan om 5u bleek iets te veel van het goede te zijn en wat fouten en concentratieverlies door verwaalden zorgden er voor dat het een dag werd om snel te vergeten. Voordat we de volgende straffe verhalen konden aanhoren moesten wij ook op weg. Dat nam zo zijn tijd in beslag en dus kwamen wij pas terug als alles al beslist was. Zelf schoten wij een anderhalve minuut te kort om mee voor die beslissing te zorgen, maar gelukkig was er in onze reeks Thomas van der Kleij nog. Een hoog tempo in

het bos konden enkele foutjes nog compenseren en zo werd hij op enkele kilometers van de Hunnert waar hij zijn grootste elitesucces kon vieren verdienstelijk tweede. Enkel Pieter Hendrickx was sneller. Grote favorieten Pasquasy, Michiels of Kärner vielen geblesseerd uit, stopten er gewoon mee of kwamen zelfs niet aan de start.

Thomas van der Kleij op het elitepodium

Ook onze hoop bij de elitedames, Greet Oeyen, moest verstek geven. In de niet elitereksen kwamen er twee hammers in de topdrie terecht. Elisabeth Schutjes en Pascal Mylle werden tweede bij de D21 en de HB.

Wie er wel won, was niet echt een verrassing, want Tristan Bloemen toonde hier dat hij niet enkel de man van de sprinten is, maar ook in het bos op een langere afstand de concurrentie kan afdrogen. Letterlijk. 10 minuten verschil met

nummer twee! Bloemen werd dan ook terecht beloond voor zijn prestaties met een aanmoedigingscheque van VVO.

Bloemen en het grote geld.

In de andere damesreeksen haalde onze club nog twee medailles. Nancy Wenderickx werd mooi tweede bij de D35, 2:32 achter, wat zeker te overbruggen was. Hilde Krols had net iets meer achterstand op de Finse winnares bij de D45, maar werd nog tevreden derde.

Onze jonge herenveteranen lieten het wat afweten, met zelfs de voorzitter die niet won. Gelukkig was er nog de ervaring van Georges Deferme (3e - H65) en Phil Mellebeek (2e - H70). Als zij aan de start komen bibberen de concurrenten al en ook nu konden ze met een medaille terug naar huis.

Olympische Spelen

London, here we come!

In het vorig clubblaadje heb ik jullie al verteld hoe alles verlopen tot en met de prijsuitreiking was voor mijn nominatie als Limburgse sportvrijwilliger. Voor degenen die toch niet op de hoogte zijn nog eerst even vlug het geheugen opfrissen. Ik had de 2e prijs gewonnen die bestond uit een dagtrip met mijn vrouwtje Petra naar de Olympische spelen in Londen inclusief een ingangsticket voor de voormiddagssessie van de atletiek, het vervoer met de Eurostar en een railpas die in gans Londen bruikbaar was. Dit alles zou doorgaan op vrijdag 3 augustus. Hieronder volgt het verslagje van onze trip naar de Olympische spelen 2012.

Omdat we met de Eurostar afhingen van vaste

uren (vertrek om 8.00 u en terugkomst om middernacht in Brussel zuid) hadden we de nacht voor en na onze Olympische trip een hotelkamer gereserveerd tegenover dit station. Zo konden we ook nog genieten van 2 dagen Brussel. Om 6.30 u verplaatsen we ons van ons hotel naar het station van Brussel-zuid. Daar aangekomen gingen we eerst op zoek naar een ontbijt (het was nog te vroeg om in het hotel te kunnen ontbijten) en daarna gingen we ons aanmelden aan de balie van de Eurostar om ons reistickets af te halen. Iets voor 7.30 u mochten we aanschuiven om naar de Eurostar te gaan. Het viel onmiddellijk op dat we niet alleen waren die naar Londen wilden gaan. Verschillende belgen hadden hun supportersplunje (petjes, vlaggen, spandoeken, enz.) mee om onze landgenoten op de OS aan te moedigen. Voor we de Eurostar op konden moesten we eerst de grenspost België – Groot-Brittannië passeren. De politieman die daar controle deed kwam me bekend voor. En inderdaad, toen we onze identiteitskaart aanreikten sprak hij me onmiddellijk aan met : “Hey Luc, hoe is het”. Ik herkende hem nu ook

want hij had 20 jaar geleden vakantiewerk bij mij gedaan toen ik nog de camping “De Merel” in Heppen uitbaatte. Hij vroeg ons om even geduld te hebben en ging een ander bureeltje binnen. Een paar minuten later kwam hij terug en vertelde ons dat hij onze treintickets van 2e klas naar 1e klas omgezet had. Dit was nog een extra cadeau want nu kregen we tijdens onze heenreis ook nog gratis ontbijt en drinken. De treinreis verliep heel vlot en om 10.00 u Belgische tijd (9.00 u Engelse tijd) arriveerden we in “Pancras station”, de eindbestemming van de Eurostar in Londen.

Olympiër Bouve

Wat ons onmiddellijk opviel waren de vele vrijwilligers die goed herkenbaar in hun paarse outfit ons onmiddellijk bij het uitstappen de weg wezen naar het naburige station. Na een 500 m wandelen zaten we al voor onze volgende trein (de Javelin) die ons naar onze eindbestemming zou brengen. Deze rit duurde maar 7 minuten en toen we “Stradford Station” buiten gingen hadden we al een prachtig zicht op het Olympisch stadion. Ook hier stond het vol met vrijwilligers die ons de weg wezen. Elke 150 m zat er iemand met een megafoon op een redderstoel om ons op een plezierige manier de nodige informatie door te geven naar waar we moesten gaan. Na 5 minuten stappen arriveerde we aan de ingang van de Olympische Site. We

hadden hier een massa volk verwacht met lange rijen maar tot onze grote verbazing konden we vlot doorlopen om zo de ingangscntrole te passeren. Deze was wel streng (we hadden een lijst gekregen van wat je wel en wat je niet mocht mee nemen op de site) maar de veiligheidsmensen waren heel vriendelijk. We moesten net zoals dit gebeurd in een luchthaven een detector passeren terwijl onze rugzakken gescand werden. We werden niet als terroristen beschouwd en dus mochten we onze weg verder zetten. Na wat stappen kwamen we net op tijd in het enorm groot Olympische Stadion aan om de atletiek te zien starten. We hadden een zitje net achter het Olympisch vuur en via de grote TV-schermen die in het nok van het stadion opgehangen waren konden we alles heel gemakkelijk volgen. We konden genieten van de zevenkamp dames (met Sara Aerts), en de kwalificaties in hinkstapspringen dames (met Svetlana Bolshokova), 400 m horden heren (met Michael Bultheel), 3000 m steeple heren, 100 m dames, kogelstoten heren en 400 m dames. De sfeer in dit stadion was bijna onbeschrijfbaar. Bij elk proef werd er door de 84.000 aanwezigen voor iedere atleet hard gesupporterd maar als er een Britse atleet de piste betrad gingen de decibels tot ver boven wat elke normale persoon kan verdragen. Met regelmaat van de klok vertrok er een mexican wave wat de sfeer alleen maar ten goede kwam. De tijd vloog voorbij en zonder dat we het beseften kwam er een eind aan de voormiddagsessie atletiek.

We verlieten het stadion en gingen op zoek naar iets om ons innerlijk te versterken. In het midden van de site was een grote picknickruimte gemaakt met allemaal eetstandjes er rond. Ook hier viel het ons op dat alles, ondanks de grote massa, vrij rustig

verliep. Nog een pittig detail : je kon alleen betalen met cash geld of met Visa-kaart. Andere betaalkaarten of kredietkaarten werden niet aanvaard omdat zij geen sponsor waren. Ook de prijzen voor spijzen en drank vielen best mee. De rest van de dag konden we vrij rondlopen op de Olympische site maar het werd er zo druk (ik schat dat er een klein half miljoen mensen rondliepen) dat aangenaam wandelen toch nog iets anders was. We besloten dan maar om een kijkje te gaan nemen in het “Belgian House” dat in het centrum aan de Theems niet ver van Travalgar Square gelegen was. Met onze railpas konden we toch zonder probleem de stad met de “Underground” doorkruisen. We belanden in een prachtig herenhuis dat normaal dienst doet als advocatenkantoor. In tegenstelling tot de Olympische site moesten hier als belgen elk 6,5 € inkom betalen. Er was een hele tentoonstelling waar vooral de Belgische fietsroutes gepromoot werd. Je kon er ook in een grote zaal samen met vele andere Belgische supporters op een groot scherm kijken naar de prestaties van de belgen. Net toen we binnen kwamen had onze schutter Lionel Cox zich naar de zilveren medaille geschoten. De sfeer zat er dus dik in. In de tuin was een gezellig terras gemaakt waar een echt Belgisch frietkraam stond en een tap met voor mij het lekkerste Belgisch bier, nl. Jupiler. Als goede belgen konden we niet weerstaan aan de verleiding van een Jupke met een friet met mayonaise en hamburger. Toch een negatief puntje hier : de prijzen die ze vroegen voor spijs en drank waren zeker niet aan de goedkope kant, maar dat namen we er graag bij. Zonder dat we het beseften had de tijd niet stil gestaan. Het werd tijd om terug af te zakken naar “Pancras Station” want om 22.00 u moesten we de Eurostar huiswaarts nemen. Op onze terugreis hadden we veel gekend volk op de TGV zitten : Patrick Lefevre, Sabine Appelmans, Ulla Werbrouck, Wim Devilder, Ilse Van Hoecke.

Het Belgische huis

In de trein genoot ik nog na van onze dagtrip en evalueerde de dag. Enkele dingen zijn me toch bij gebleven. Eerst en vooral de vriendelijkheid en het enthousiasme waarmee de vrijwilligers iedereen gezellige sfeer op en rond de Olympische Site zodat de toeschouwers stressloos rond liepen. Een 2e puntje was de timing. Nergens was er vertraging, niet tijdens het atletiekprogramma, maar ook niet op het vervoer op en rond dit indrukwekkend gebeuren wat toch wel uitzonderlijk is. Als laatste zou ik het enthousiasme van de supporters willen aanhalen. Iedereen supporterde voor iedereen ongeacht kleur, godsdienst of politieke achtergrond. Een voorbeeld hiervan was een atlete (met hoofddoek) die op de 400 m bijna 150 m achter lag. Toen zij de eindmeet overschreed, weerklonk in het stadion een oorverdovend applaus net alsof ze een nieuw wereldrecord gelopen had. De atlete was zo ontroerd dat ze haar tranen niet kon bedwingen. Zij had voor haar land bovendien een nieuw nationaal record gelopen. Door ook de minder sportieve landen te stimuleren om deel te nemen aan de OS, wordt sport nog meer op de wereldkaart gezet. Nu maar hopen dat men binnenkort nog meer sporten toe laat als olympische sport en dat ook OC zijn plaatsje krijgt.

Net zoals vroeger op schoolreis kwamen we tevreden maar vermoeid terug in ons hotel in Brussel aan en het duurde dus niet lang voor we in dromenland waren. We hadden een onvergetelijke dag (weer iets van op schoolreis) beleefd.

– Luc Bouve

Nieuwe leden

Hallo allemaal,

Mijn naam is Kris Geets. Ik woon in Vliermaalroot, samen met mijn vriendin waarmee ik 2 deugnieten heb, Wiebe & Kamiel,

Door Hilde op de rooster gelegd.

4 & 5 jaar oud, die af en toe ook wel eens een kinder-o meedoen.

Ik werk bij de luchtmacht van het Belgisch leger, als onderofficier-techniker, in Kleine-Brogel.

Waarom orientatie? Ja, waarom gaat ne mens van 42 jaar op z'n vrije zondagvoormiddag 40 km rijden naar een of ander bos om daar dan door weer en wind, modder en bramen, op een steile berghelling op zoek te gaan naar oranje/witte vlaggetjes van 20 op 20 cm in een gebied van 100 ha groot? Waarom doet ne mens zoiets? Omdat het plezant is natuurlijk!!

Heren 40, opgelet, concurrentie in aantocht !

Wij heten Kris, zijn vriendin en 2 deugnieten van harte welkom bij onze club.